

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Cehovska ulica 1

Poslovni broj: Povrv-131/2023-65

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu Hugu Wedemeyeru, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika KONZALTING d.o.o., OIB: 73650293345, Split, Papandopulova 7, kojeg zastupaju punomoćnice Silvia Monterisi i Zdenka Monterisi, odvjetnice u Odvjetničkom društvu Monterisi & partneri d.o.o. iz Splita, Lička 4a, protiv tuženika-protutužitelja GRADIS d.o.o., OIB: 57111538194, Savska Ves, Radnička 9, kojeg zastupaju punomoćnici Krešimir Golubić i Matija Šikić, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Golubić i Šikić j.t.d. iz Čakovca, Ruđera Boškovića 33, radi isplate te po protutužbi tuženika-protutužitelja radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 30. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika parničnih stranaka, te danom objave presude 11. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi vršitelja dužnosti javnog bilježnika Petra Kvakana, iz Čakovca, poslovni broj Ovr-1733/2023. i UPP/OS-Ovr-215/2023. od 22. svibnja 2023. u dijelu kojim je naloženo tuženiku-protutužitelju GRADIS d.o.o., OIB: 57111538194, Savska Ves, Radnička 9, u roku od 8 dana tužitelju-protutuženiku KONZALTING d.o.o., OIB: 73650293345, Split, Papandopulova 7, namiriti tražbinu u iznosu od 21.727,26 eura (slovima: dvadesetjednatisučasedamstodvadesetsedam eura i dvadesetšest centi) uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku od 22. lipnja 2022., pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije financiranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, kao i troškove ovršnog postupka u iznosu od 835,97 eura, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 23. svibnja 2023., do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije financiranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena.

II. Nalaže se tuženiku-protutužitelju naknaditi tužitelju-protutuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 15.399,77 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 11. rujna 2026., kao danom donošenja prvostupanjske odluke, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije financiranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena.

III. Odbija se protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja koji glasi:

"I. Tužitelj-protutuženik KONZALTING d.o.o., OIB: 49573363630, dužan je tuženiku-protutužitelju GRADIS d.o.o., OIB: 57111538194, isplatiti iznos od 42.589,95 EUR uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate koje teku na iznos od 953,95 EUR od 30.10.2022., do isplate, na iznos od 41.636,00 EUR od 31.1.2023. do isplate i to po stopi

-za razdoblje od 30. listopada 2022. do 31. prosinca 2022. po stopi od 10,31% godišnje,

-za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 30. lipnja 2023. po stopi od 10,50% godišnje,

-za razdoblje od 1. srpnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi od 12% godišnje,

-za razdoblje od 1. siječnja 2024. do isplate po stopi od 12,50% godišnje,

a u slučaju promjene stope zakonske zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europske središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena.

II. Tužitelj-protutuženik je dužan tuženiku-protutužitelju nadoknaditi troškove ovog postupka uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate o stopi od 12,50% godišnje, a u slučaju promjene stope zakonske zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, u roku od 15 dana."

Obrazloženje

1. Tužitelj-protutuženik je u svojstvu ovrhovoditelja, protiv tuženika-protutužitelja, kao ovršenika kod vršitelja dužnosti javnog bilježnika Petra Kvakana iz Čakovca ishodio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-1733/2023. i UPP/OS-Ovr-215/2023. od 22. svibnja 2023. radi prisilnog ostvarenje tražbine u iznosu od 21.727,26 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama te troškovima ovršnog postupka.

2. Protiv predmetnog rješenja o ovrsi tuženik-protutužitelj pravovremeno je podnio prigovor (list 20 spisa) u kojem je naveo da navedeno rješenje o ovrsi pobija u cijelosti, da nije dužan isplatiti ovrhovoditelju novčani iznos iz rješenja o ovrsi jer je sve svoje obveze prema istomu podmirio.

3. Rješenjem poslovni broj Povrv-137/2023-2 od 14. rujna 2023. Općinski sud u Čakovcu oglasio se stvarno nenadležnim za postupanje u ovoj pravnoj stvari, nakon pravomoćnosti tog rješenja predmet je na daljnji postupak ustupljen ovome sudu, koji je rješenjem poslovni broj Povrv-131/2023-3 od 14. prosinca 2023. navedeno rješenje vršitelja dužnosti javnoga bilježnika stavio izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha, ukinuo je provedene ovršne radnje, te je odlučio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Tijekom dokaznog postupka održana su ročišta 12. ožujka 2024., 11. travnja 2024., 5. lipnja 2024., 28. veljače 2025., 16. ožujka 2026., 14. travnja 2026., 26. svibnja 2026. te 30. srpnja 2026., te je izvršen uvid u: izvod otvorenih stavaka, okončanu situaciju broj 40-01-01-22. (listovi 7-9 spisa), presliku Ugovora broj 21017-05 od 28. listopada 2021. (listovi 57-65 spis), podnesak Ministarstva financija, Porezne uprave u svezi dostave podataka o korištenju prava na odbitak pretporeza od 29. siječnja 2024. (list 71 spisa), presliku e-mail dopisa stranaka (listovi 78-80 spisa), preslike fotografija (listovi 81-82 i 86-88 spisa), presliku zapisnika o oslobađanju i isplati zadržanih iznosa II te pripadajućeg e-maila od 23. svibnja 2022. (listovi 83-85 spisa), te e-maila od 9. ožujka 2023. (list 89 spisa), presliku računa trgovačkog društva Gradis s pripadajućim preslicima fotografija (listovi 92-99 spisa), presliku e-maila te popisa evidentiranih nedostataka na hotelu Dalmacija (listovi 100-130 spisa), presliku zapisnika o okončanom obračunu i Dodatka 1. Ugovoru o građenju (listovi 131-134 spisa), presliku dopisa od 8. srpnja 2022. s troškovnikom radova (listovi 135-136 spisa), dokumentaciju koja se odnosi na radove sanacije bazena (listovi 146-153 spisa), presliku građevinskog dnevnika s pripadajućom dokumentacijom (listovi 154-251 spisa), preslike e-mail dopisa stranaka (listovi 258-262 spisa). Pročitani su iskazi direktora tužitelja Srđana Lukača i direktora tuženika Nenada Matijačića (listovi 298-291 spisa), iskaz svjedoka Stjepana Vučetića (listovi 297-299 i 318-319 spisa), izvršen je uvid u fotografije cijevi sa listova 300-301 spisa, u nalaz i mišljenje vještaka Instituta za procjene i vještačenja IPV d.o.o. s pripadajućom dokumentacijom (listovi 327-357 spisa), na ročištu za glavnu raspravu održanom 16. ožujka 2026. stalni sudski vještak Ranko Matotek iz Instituta za procjene i vještačenja IPV d.o.o. usmeno je iznio svoj nalaz i mišljenje, te je proveden i dokaz saslušanjem svjedoka Sandre Smolković-Matošević (listovi 384 spisa) i Dina Tursića (listovi 413-414 spisa).

5. Ocjenom provedenih dokaza, i to, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zajedno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka sud je utvrdio osnovanim tuženi zahtjev tužitelja-protutuženika, a neosnovani protutužbeni zahtjev tuženika-protutužitelja.

6. Naime, između parničnih stranaka tijekom postupka nije bilo sporno da su iste 28. listopada 2021. sklopile Ugovor broj 21017-05. od 28. listopada 2021. (listovi 57-65 spis) temeljem kojeg je ugovora tuženik-protutužitelj, kao naručitelj, povjerio i ustupio tužitelju-protutuženiku, kao izvođaču, izvođenje radova bazenske tehnike na objektu Hotel Dalmacija u Makarskoj, da je tuženik-protutužitelj svojim potpisom i pečatom ovjerio okončanu situaciju broj 40-01-01-22. na iznos od 163.704,04 kuna za predmetne izvedene radove zaključno sa mjesecom svibnjem 2022. (list 66 spisa), a nije bila sporna ni činjenica da tuženik-protutužitelj tuženiku-protutužitelju nije dostavio bjanko zadužnicu na iznos od 10% od ugovorenih radova sukladno čl. 11. predmetnog

ugovora od 28. listopada 2021. Sporno je među strankama da li tuženik-protutužitelj ima pravo neplatiti svoju novčanu obvezu po navedenom računu-okončanoj situaciji od 21. lipnja 2022. i to iz razloga što mu tužitelj-protutuženik nije dostavio spomenutu bjanko zadužnicu iz odredbe čl. 11. predmetnog ugovora, kao što je sporno da li su svi ugovoreni radovi uredno od strane tužitelja-protutuženika izvedeni, da li su postojali neki nedostaci na tim radovima, tko je te eventualne nedostatke prouzročio i tko je odgovoran za iste, da li je o eventualnim nedostacima tuženik-protutužitelj pravovremeno i sukladno zakonu obavijestio tužitelja-protutuženika, te da li je tužitelj-protutuženik navodne nedostatke otklonio ili je tuženik-protutužitelj iste morao otkloniti o vlastitom trošku.

7. Radi utvrđenja navedenih spornih činjenica sud je, kako je iznijeto proveo dokaz uvidom u dokumentaciju u spisu, saslušao je osobe ovlaštene za zastupanje parničnih stranaka, navedene svjedoke, a proveden je i dokaz građevinskim vještačenjem radi utvrđivanja činjenice vezanih uz uzroke nedostataka na cijevima bazenske tehnike s posebnim zahtjevom vještaku da odgovori na pitanje može li oštećenje cijevi, vidljivo na listu 301 ovoga spisa, nastati mehaničkim djelovanjem npr. svrdlom bušilice, kao i na okolnost načina otklanjanja tih nedostataka i utvrđivanja vrijednosti radova na sanaciji bazena na objektu Hotel Dalmacija u Makarskoj izvršenih nakon otkrivanja oštećenja na spomenutim cijevima.

8. Naime, kako je navedeno tuženik-protutužitelj je u svom podnesku od 1. ožujka 2024. naveo da je točno da su parnične stranke sklopile predmetni Ugovor od 28. listopada 2022. i da je on ovjerio račun-konačnu situaciju 40-01-01-22. od 21. lipnja 2022., ali da tužitelj-protutuženik sukladno odredbi čl. 11. spomenutog Ugovora njemu nije dostavio bjanko zadužnice kao garanciju za otklanjanje nedostataka u garantnom roku, a koji je garantni rok dvije godine od primopredaje radova investitoru i koji rok još nije protekao, pa da stoga još uvijek teče pravo zadržanja i da on stoga nije dužan tužitelju-protutuženiku isplatiti utuženi iznos. Tuženik-protutužitelj je pridodao da je nakon okončanja radova utvrdio da su oštećene cijevi bazenske tehnika te je o tome obavijestio tužitelja-protutuženika, a što je on utvrdio stručnim snimanjem kojeg je naručio po društvu Kanalkontrol d.o.o. Pridodao je da je za tu uslugu spomenutom društvu platio ukupno 7.187,50 kuna, odnosno, 953,95 eura pa da smatra da mu je tužitelj-protutuženik taj iznos dužan platiti jer je prouzročio potrebu za tom dijagnostikom zbog nekvalitetno izvedenih radova. Nadalje, tuženik-protutužitelj je pridodao da je između tužitelja-protutuženika, kao kooperanta, tuženika-protutužitelja, kao glavnog izvođača te investitora dogovoren način sanacije i da je nakon toga tužitelj-protutuženik izmijenio cijevi čime je priznao da je odgovoran za pogrešno izvedene radove i oštećenja koja su time prouzročena. Isto tako, tuženik-protutužitelj je naveo da tužitelj-protutuženik nije u potpunosti otklonio prouzročene nedostatke i nastalu štetu zbog čega je tuženik-protutužitelj sam pristupio radovima na sanaciji bazena, te je te radove obračunao tužitelju-protutuženiku računom broj 52/1/1 od 31. siječnja 2023. u iznosu od 41.636,00 eura, a pridodao je da su svi radovi na otklanjanju tih nedostataka utvrđeni u građevinskom dnevniku.

9. U svojem je podnesku od 10. ožujka 2024. tužitelj-protutuženik u cijelosti osporio navode iz protutužbe tuženika-protutužitelja, pridodao je da stranke nisu bile ni u kakvom odnosu iz kojeg bi proizašla navodna tražbina tuženika prema tužitelju po

računu broj 52/1/1 od 31. siječnja 2023. u iznosu od 41.636,00 eura, kao ni po računu broj 175/1/1 u iznosu od 953,95 eura, da je iz navoda tuženika za zaključiti da on tužitelja smatra odgovornim za određenu štetu za koju mu je izdao fiktivne račune, isplatu kojih potražuje protutužbenim zahtjevom. Tužitelj-protutuženik je naveo da on predmetne račune od tuženika-protutužitelja nikada nije primio, da su isti izdani fiktivno, nakon pokretanja ovog postupka i da on nikada iste nije knjižio u svojim poslovnim knjigama. Tužitelj-protutuženik je naveo da je iz navoda podneska tuženika-protutužitelja od 1. ožujka 2024. vidljivo da je njegova navodna tražbina iz spornih računa njegov zahtjev za naknadu štete usmjeren prema tužitelju-protutuženiku, a za koju isti u ovom postupku niti ne može dokazivati pretpostavke jer je sukladno odredbi čl. 189. Zakona o parničnom postupku navedeno da tuženik-protutužitelj može podnijeti protutužbu ako je zahtjev protutužbe u vezi sa tužbenim zahtjevom ili ako se ti zahtjevi mogu prebiti ili ako se protutužbom traži utvrđenja bilo kakva prava ili pravnog odnosa o čijem postojanju ili nepostojanju ovisi u cijelosti ili djelomično odluka o tužbenom zahtjevu, a za što, u konkretnom slučaju, niti jedan od propisanih uvjeta nije ispunjen. Tužitelj-protutuženik je ujedno pridodao da je na tuženiku teret dokaza da dokaže da je tužiteljevom-protutuženikovom pravnom radnjom ili propustom došlo do oštećenja na cjevovodu, a iz prepiske stranaka od 9. veljače 2023. jasno proizlazi da je cjevovod bazenske tehnike nakon postavljanja od strane tužitelja-protutuženika ispitao sukladno tehničkim uvjetima izvođenja i ostavljen u ispravnom stanju, te da je očigledno naknadnim radnjama ili od strane tuženika-protutužitelja ili osoba angažiranih po njegovom nalogu došlo do propuštanja vode, a da se tužitelj-protutuženik u cilju održavanja uredne poslovne suradnje i u nadi da će mu tuženik-protutužitelj platiti tada već dospjele radove, odazvao ponovnom ispitivanju cjevovoda. Na kraju je tuženik-protutužitelj naveo da je za ovaj postupak bitno da je tužitelj-protutuženik ovjerio okončanu situaciju prema kojoj je on bio dužan u roku od 30 dana od dana ovjere te situacije platiti iznos iz te situacije, sve u skladu s čl. 4. Ugovora broj 21017-05, a što ni do danas nije učinio, a da potvrda porezne uprave potvrđuje da je tuženik po ovjerenoj okončanoj situaciji prijavio poreznu obvezu i koristio pravo na odbitak pretporeza.

10. Sud je izvršio uvid u spomenutu okončanu situaciju broj 40-01-01-22 (list 9 spisa), te je utvrdio da je istu svojim potpisom i pečatom ovjerio tuženik-protutužitelj potvrdivši time da postoji njegova novčana obveza prema tužitelju-protutuženiku upravo u iznosu od 21.727,26 eura (tadašnjih 163.704,04 kuna). Također, uvidom u podnesak Ministarstva financija, Porezne uprave, Područni ured Čakovec, Ispostava Čakovec od 27. siječnja 2024., Klasa: 410-19/24-02/63, Ur. broj: 513-07-20-01/24-02 (list 71 spisa) sud je utvrdio da je tuženik-protutužitelj temeljem predmetne okončane situacije broj 409-01-01-22. iskazao pravo na odbitak pretporeza, pa se stoga sukladno odredbi čl. 221.b st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje: ZPP-a) ima smatrati da navedena tražbina tužitelja-protutuženika postoji jer tuženik-protutužitelj tijekom postupka nije protivno dokazao. Naime, kako je iznijeto, pravna osnova tuženikovog-protutužiteljevog protutužbenog zahtjeva je zahtjev za naknadu štete za koju tvrdi da mu je prouzročio tužitelj-protutuženik, a elemente te štete tuženik-protutužitelj u ovom postupku nije dokazao jer nije dokazao da bi mu tužitelj-protutuženik, svojom radnjom ili propuštanjem prouzročio štetu koja se ogledala u propuštanju cjevovoda na bazenu

gradilišta Hotel Dalmacija u Makarskoj, dakle, nije dokazao štetnu radnju tužitelja-protutuženika, uzročno posljedičnu vezu između navodne radnje i nastale štete, kao što nije dokazao niti visinu štete, a ni protupravnost. Saslušanjem zakonskih zastupnika stranaka, te svjedoka, provedenim vještačenjem, kao i uvidom u dokumentaciju u spisu sud navedene elemente štete nije mogao utvrditi.

11. Naime, saslušani direktor tužitelja Srđan Lukač u svom je iskazu s ročišta za glavnu raspravu od 5. lipnja 2024. (listovi 288-290 spisa), u bitnome naveo da je tijekom 2021. sklopljen Ugovor o izvođenju radova bazenske tehnike na Hotelu Dalmacija s tuženikom gdje je isti bio glavni izvođač, da je tužitelj prema ugovoru bio dužan izvesti samo instalaciju bazenske tehnike, a nikakve druge radove kao hidroizolaciju i druge prateće radove. Pridodao je da su se radovi odvijali tijekom 2021. i 2022., da je tužitelj na gradilištu imao odgovornu osobu, da su se radovi bez većih problema odvijali uz redovite tjedne sastanke radi koordinacije radova, da tužitelj ima iskustvo u izvođenju takvih radova, da je nakon prve faze polaganja cjevovoda u pod izvršeno tlačenje cjevovoda i da je zapisnički konstatirano da je cjevovod ispravan, da je nakon toga voda iz cjevovoda ispuštena jer je takva tehnologija rada, da je radove betonizacije i hidroizolacije, te ostale građevinske zanatske radove radio građevinar, a ne tužitelj, da se u svibnju mjesecu pojavio problem sa rokovima te je nastao pritisak da se hotel otvori pa su se nastojali svi radovi izvršiti u što kraćem roku, da se prema pravilima struke školjka bazena napunjena vodom treba držati oko 10 dana, ali da se to zbog kratkoće rokova nije radilo, da se oko 20. svibnja 2022. bazen počeo koristiti i da se tad javila vlaga i prodor oko bazena i cjevovoda, da je nakon toga građevinar izvršio krpanje, da se tada vlaga i prodor vode smanjio ali su se isti i dalje pojavljivali, da je tada dogovoreno da se zbog sezone koja je bila u tijeku neće raditi detaljno ispitivanje, već da će se isto izvršiti nakon završetka sezone, da je tužitelj u studenome dobio poziv od strane tuženika da se pristupi dijagnostici nakon čega je bazen ispražnjen i kada je ponovo izvršeno tlačenje koje je trajalo nekoliko dana kada je uočeno da cijevi puštaju na nekoliko mjesta, pa je izvršeno snimanje kamerom i kojom je prilikom utvrđeno da su rupe na cijevima nastale najvjerojatnije uslijed proboja bušilicom. Direktor tužitelja je naveo da je tužitelj te nedostatke otklonio, ali da za te izvršene radove nije tražio nikakvo daljnje plaćanje, a sve s ciljem dobre poslovne suradnje. Pridodao je da se nakon toga nitko više nije žalio na curenje i vlaženje, a je primopredaja radova između tuženika i investitora izvršena u svibnju 2022., da je tužitelj 21. lipnja 2022. ispostavio okončanu situaciju koju je tuženik prihvatio i ovjerio u cijelosti, da je istu proknjižio i po njoj iskoristio pravo na odbitak PDV-a, ali po njoj nije platio. Direktor tužitelja je istaknuo da iz razloga što je tuženik odugovlačio s plaćanjem tužitelj nije izdao garanciju za jamstveni period, a niti pak je tuženik ikada zatražio njezino izdavanje, da tražbina po okončanoj situaciji iznosi 21.700,00 eura, dok je po zadužnici iznos od 10% izvedenih radova oko 17.800,00 eura, a da je u međuvremenu i istekao jamstveni rok pa da stoga ni nema više osnove za zadržavanje predmetnog iznosa od 10% vrijednosti izvedenih radova.

12. Saslušani direktor tuženika Nenad Matijačić u svoj je iskazu s ročišta za glavnu raspravu 6. lipnja 2024. (listovi 290 i 291 spisa), također, potvrdio da je 2021. sklopljen s tužiteljem Ugovor za izvođenje radova bazenske tehnike na Hotelu Dalmacija u Makarskoj gdje je tuženik bio glavni izvođač, a tužitelj podizvođač, da su se ti radovi vodili na vanjskom bazenu, da su tjedno održavane koordinacije s

investitorom, izvođačem i podizvođačima, da je sredinom svibnja 2022. došlo do otvaranja hotela za goste i da se tada pojavio problem s propuštanjem vode iz bazena gdje je voda probijala kroz strop restorana, a bazen je stalno gubio vodu, pa stoga zbog takvih nedostataka nije bila izvršena primopredaja bazena, a od strane investitora nije bilo daljnjih plaćanja te su zadržana sredstva u iznosu od 400.000,00 do 500.000,00 eura. Naveo je da je investitor Valamar u lipnju dao dozvolu da se bazen isprazni na rok od pet dana kako bi se izvršila detekcija problema, da su tada bili angažirani svi podizvođači pa i tužitelj, da je tuženik od tužitelja tada dobio informaciju da je zapisnički utvrđeno da tlačne linije ne propuštaju, ali da on sumnja da su iste ispitane s obzirom da je naknadno utvrđeno istjecanje vode, pa da zbog cijele te situacije tuženik nije platio tužitelju okončanu situaciju. Pridodao je da nakon što su odrađeni dodatni radovi na bazenu i nakon što je bazen ponovno napunjen da je tada došlo do smanjenja curenja vode, ali da je isto i dalje bilo prisutno pa da je bilo dogovoreno s investitorom da se ponovo radi detekcija bazena za što je dan rok do kraja listopada, da je nakon toga tuženik angažirao svoje ljude, da su skinute pločice, izolacija, da je nabavljen uređaj za ultrazvučno slušanje vode, a da je u konačnici angažirano trgovačko društvo Kanal projekt kada je utvrđeno puknuće na cijevima, te da je tuženik tada oslobodio ta mjesta oko cijevi i nakon toga pozvao tužitelja koji je zamijenio te cijevi, a da procjenjuje da je cijena tih radova bila oko 100,00 eura. Iskazao je da je nakon toga tuženik izvršio daljnje radove na bazenu, da su cijevi izolirane, da je konačni obračun radova izvršen u siječnju 2023. kada je napravljena primopredaja bazena, pa da je tek tada tuženik mogao ispostaviti tužitelju osporavani račun. Direktor tuženika je naveo da je on bio u uvjerenju da su cijevi višekratno tlačene, da su nakon prvog tlačenja cijevi u veljači 2022. na bazenu radili električari, instalateri, izolateri, armirači, tesari i betonirci te da su bušilice unutar školjke bazena eventualno koristili električari, ali da mu je to sada teško reći. Iskazao je da nitko od tuženika nije bio prisutan tlačenju cijevi i da nitko nije potpisao zapisnik o provedenom tlačenju.

13. Saslušani svjedok Jurica Sokolić u svom je iskazu na ročištu za glavnu raspravu 5. lipnja 2024. (list 292 spisa) naveo da je zaposlen kod tuženika-protutužitelja, da je bio prisutan na gradilištu Hotela Dalmacija gdje je tužitelj-protutuženik izvodio na bazenu radove bazenske tehnike, da su se ti radovi izvodili tijekom 2021. i 2022., da su općenito svi radovi malo kasnili, da je nakon otvaranja bazena uočeno njegovo propuštanje, da se nije znalo koji je točan uzrok tome, da se mislilo da se radi o propuštanju školjke, ali je i nakon što su izvršene sanacije oko svih mlaznica, rasvjetnih tijela hidroizolacije i dalje dolazilo do propuštanje, da je tijekom te ljetne sezone bazen radio ali je voda otjecala iz bazena. Svjedok je iskazao da je nakon sezone angažirano trgovačko društvo koje je kamerom snimilo cijevi kojom su prilikom detektirana tri mjesta na kojima je bilo puknuće cijevi, da je nakon toga o tome obaviješten tužitelj, a koji je i sanirao taj problem i promijenio cijevi, nakon čega je rađeno novo tlačenje cijevi koje je bilo uspješno i nakon toga više nije bilo gubitka vode. Svjedok je pridodao da je tuženik izvršio preostali dio posla kako bi se bazen doveo u funkciju, da je on na gradilištu bio u funkciji poslovođe, da je bio prisutan koordinacijama, iskazao je da je vidio poziciju gdje je tlačenje cijevi rađeno, a što su odradili radnici tužitelja gdje je ispod ploče stavljen manometar, ali je naveo da ga nitko o rezultatima tlačenja nije obavijestio, odnosno, usmeno mu je rečeno da je tlačenje obavljeno i da je sve u redu. Pridodao je da misli da tlačenje nije rađeno za vrijeme betoniranja, a što smatra da je trebalo biti obavljeno, iskazao je da je na kameri vidio

oštećenja na cijevima duljine 5 do 10 cm debljine kose, pridodao je da se tlačenje vrši prije betonaže, odnosno, prije zatvaranja cjevovoda i prilikom zatvaranja cjevovoda, da postoji mogućnost da bi radnici koji bi hodali po armaturi mogli oštetiti cjevovod, te da bi u slučaju da su cijevi bile pod tlakom to bilo odmah vidljivo, da u mjesecu lipnju kada su se pojavili problemi s otjecanjem vode iz bazena nije vršeno tlačenje cijevi iz razloga što tada nitko nije posumnjao da bi bio problem u cijevima i da u lipnju nije detektirano propuštanje cijevi, već je to utvrđeno u listopadu nakon završetka sezone kad je zatraženo novo tlačenje.

14. Također, sud je proveo i dokaz saslušanjem svjedoka Stjepana Vučetića (listovi 318-319 spisa), koji je u svom iskazu u bitnome naveo da u cijelosti ostaje kod svog pisanog iskaza od 8. srpnja 2023. dostavljenog u spis 15. srpnja 2023., pridodao je da radi u tužitelju-protutuženiku kao ovlašteni inženjer strojarstva, da radi na poslovima projektiranja i izvođenja bazenskih instalacija od 2022., da je na gradilištu Hotela Dalmacija bio voditelj svih radova na bazenskoj tehnici i odgovorna osoba za izvršenje tih radova sukladno sklopljenom ugovoru, da su svi ugovoreni radovi i ugrađena oprema izvedeni po svim važećim tehničkim propisima i uvjetima iz tehničke dokumentacije, da su svi potrebni atesti, certifikati i ispitivanja, uključujući i tlačno ispitivanje cjevovoda izvršeni i predani investitoru kao dio tehničke dokumentacije bez koje se ne bi ni mogao uspješno izvršiti tehnički prijem radova te dobiti uporabna dozvola. Iskazao je da je zapisnik o uspješno izvršenoj tlačnoj probi cjevovoda bazenske instalacije potpisan 10. veljače 2022., da su taj zapisnik potpisali on, te nadzorni inženjer strojarskih instalacija, da nitko drugi taj zapisnik nije ni trebao potpisati, a da je on o svemu izvijestio i gospodina Juricu Sokolića, kao voditelja radova tuženika. Naveo je da su i u građevinskom dnevniku bazenskih instalacija koji je predan investitoru na tehničkom prijemu evidentirani 10. veljače 2022. radovi tlačnog ispitivanja cjevovoda, a koje se tlačno ispitivanje vrši prije zatvaranja tj. betoniranja, te da ukoliko postoji sumnja da su neke cijevi oštećene tijekom kasnijih faza izvođenja radova (elektroinstalacijski, armaturni, keramički radovi itd.), da se onda tlačno ispitivanje cjevovoda i dodatno vrši. Naveo je da, u konkretnom slučaju, nitko pa ni predstavnik tuženika nije sumnjao u kasnija oštećenja pa da nije bilo potrebe za naknadnim ispitivanjem, jer bi u suprotnome da je to zatraženo, tlačno ispitivanje cjevovoda bilo ponovo izvršeno, kao što je to bilo i izvedeno pred kraj 2022. kad je to bilo i zatraženo, a to sve tim više jer je suradnja sa gospodinom Sokolićem bila korektna i uspješna.

Svjedok Stjepan Vučetić u svoj je iskazu isto tako naveo da je završetak radova početkom mjeseca svibnja 2022. bio vrlo stresan jer se kasnilo sa završnim građevinsko-arhitektonskim radovima, a slijedom čega niti tužitelj nije bio u mogućnosti završiti svoje radove, a investitor je tražio da gosti što prije uđu u hotel što se i desilo oko 15. svibnja 2022. kada se počeo koristiti i bazen, te kada se primijetilo da isti, a i okolni plato propušta vodu, pa je tuženik pristupio sanaciji vidljivih propuštanja, fuga na pločicama, spojeva keramike i prodora cjevovoda, krpanja oko lampi i slično, a što je trajalo par dana jer je investitor zahtijevao da se bazen što prije stavi u funkciju. Naveo je da ni tada nitko nije sumnjao u oštećenja cjevovoda i da nije bio govora o eventualno dodatnom tlačenju, već je nakon sezone krajem listopada i u studenom mjesecu 2022. budući da je i dalje bilo vidljivo vlaženje tužitelj u dogovoru s gospodinom Sokolićem izvršio demontažu svih mlaznica, napravljeni su čepovi za zatvaranje cjevovoda i isti je natlačen te je tada građevinar razbio pločice i beton oko

cjevovoda, oslobodio je pristup do cjevovoda bazenske tehnika, a kada su svi vidjeli da je cjevovod na četiri ili pet mjesta bio probijen i razbijen i to najvjerojatnije bušilicom od strane građevinara i to svrdlom 12 mm i 15 mm koje se koristilo kod probijanja rupa u betonskoj ploči bazena za postavljanje željeznih "tondina" – podupora za oplatu naknadnog betoniranja zidova na bazenskoj školjci.

Na kraju je svog iskaza svjedok Stjepan Vučetić naveo da za takvo oštećenje nitko nije znao ni sumnjao, da je tužitelj nakon toga cjevovod popravio, ponovo natlačio te da nakon toga više nitko nije prijavio nikakav problem na bazenskoj instalaciji, pa da zaključuje da su radovi na bazenskoj instalaciji izvedeni po propisu i tehničkim uvjetima, a da je oštećeni cjevovod koji nije oštećen radnjom, odnosno, krivicom tužitelja uspješno saniran te da se bazen već tri godine koristi. Navedeni je svjedok i usmeno saslušan na ročištu za glavnu raspravu održanom 28. veljače 2025. (listovi 318-319 spisa) kada je dodatno na pitanje punomoćnika stranaka naveo da je nakon završetka sezone 2022. izvršeno pražnjenje bazena s ciljem da se ispita cjevovod, da je tužitelj tada demontirao mlaznice te stavio posebne čepove, da je tuženik angažirao jedno trgovačko društvo koje je osiguralo kamere pomoću kojih je utvrđeno gdje cijevi puštaju te se radilo o puštanju na četiri mjesta, da je tuženik skinuo pločice i beton oko cijevi, a da je nakon toga izvršena sanacija mjesta gdje je voda propuštala, da je tužitelj nakon svake pojedine sanacije mjesta puštanja vršio ponovo tlačenje cijevi sve dok nije utvrđeno da više nema puštanja. Iskazao je da su predmetna puknuća na cijevi izgledala kao da je do njih došlo prilikom bušenja borerom, a da je radove borerom tj. svrdlom na betonskoj ploči vršio ne tužitelj nego jedan građevinar kojeg je angažirao tuženik i da je on osobno vidio kako taj građevinar izvodi radove na oplati bazenske ploče na dnu bazena kojom je prilikom isti upotrebljavao bušilicu, pa ja je upravo to bio uzrok nastalih oštećenja na cijevima. Iskazao je da su na tlačnoj probi 10. veljače 2022. bili prisutni nadzorni inženjer i on, a da Jurica Sokolić i Mateja Hrupek nisu bili tamo iako su bili prisutni na gradilištu i znali da će se raditi tlačna proba. Navedeni je svjedok, također, pridodao da je tlačenje bilo izvršeno prije samog betoniranja, da je potom voda ispuštena iz cjevovoda jer su se morali nastaviti radovi na cjevovodu radi njegovog spajanja sa strojarnicom, a da je novo tlačenje izvršeno tek nakon sezone kada je to od tužitelja zatraženo. Iskazao je da je osobno vidio neposredno jedno oštećenje na cijevi koje je on fotografirao, a koju je fotografiju priložio i uz svoj pisani iskaz, a da je ukupno utvrđeno četiri mjesta na kojima su te cijevi bile oštećene.

15. Sud je, kako je navedeno, proveo i dokaz građevinskim vještačenjem na okolnost utvrđivanja uzroka nedostataka na cijevima bazenske tehnike s posebnim zadatkom vještaku da se očituje da li oštećenje cijevi s fotografije s lista 301 spisa može nastati mehaničkim djelovanjem – svrdlom bušilice, te radi utvrđenja načina otklanjanja nedostataka i utvrđivanja vrijednosti radova na sanaciji predmetnog bazena. Vještačenje je povjereno trgovačkom društvu Institutu za procjenu i vještačenje IPV d.o.o. iz Čakovca koje je za provođenje tog dokaza angažiralo svog zaposlenika stalnog sudskog vještaka Ranka Matoteka.

16. 22. svibnja 2025. u spis je dostavljen nalaz i mišljenje navedenog vještaka gdje je navedeno da se nakon razmatranja predmetnog vještačenja i proučavanja sudskog spisa daje mišljenje da utvrđivanje točnog uzroka nedostatka na cijevima bazenske tehnike prema priloženoj dokumentaciji u spisu nije moguće utvrditi jer su izvedeni sanacijski radovi i nedostatak više ne postoji, da za oštećenje cijevi bazenske

tehnike prema fotografiji na listu 301 spisa nije isključeno da je nastalo mehaničkim djelovanjem, odnosno, svrdlom bušilice, uslijed izvođenja radova koji slijede nakon predmetnih radova. U svezi zadatka vezanog za utvrđivanje načina otklanjanja nedostataka i vrijednosti radova na sanaciji predmetnog bazena izvršenih nakon otkrivanja oštećenja na spomenutim cijevima vještak je zaključio da ti radovi u potpunosti odgovaraju potrebnim i nužnim radovima kojima se otklonio navedeni nedostatak, a da obračunate cijene odgovaraju realnim tržišnim cijenama u vrijeme izvođenja sanacijskih radova i da vrijednost istih iznosi 41.636,00 eura uz porez na dodanu vrijednost.

17. Tužitelj-protutuženik nije imao posebnih primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka, osim što je osporio navod iz vještačkog nalaza na stranici 13, u kojem se navodi da je "tuženik ispostavio račun izvođaču", te je osporio da mu je tuženik-protutužitelj ikada izdao predmetne račune, da stoga tužitelj-protutuženik iste nije ni knjižio u svojim poslovnim knjigama, da je i običnim pregledom razvidno da OIB u tim fiktivnim računima nije OIB ovdje tužitelja-protutuženika, pa da je očigledno da su ti računi izdani kako bi tuženik-protutužitelj pokušao neistinito prikazati da mu je tužitelj-protutuženik odgovoran za štetu koju mu ni na koji način nije mogao uzrokovati, a sve s ciljem da tuženik izbjegne plaćanje svoje dospjele tražbine.

18. S druge pak strane tuženik-protutužitelj u svom je podnesku od 20. lipnja 2025. naveo da je vještak pravilno utvrdio i potvrdio opravdanost vrijednosti radova sanacije u iznosu od 41.636,00 eura plus porez na dodanu vrijednost, ali da je pogrešno naveo da utvrđivanje točnog uzroka nedostatka na cijevima bazenske tehnike prema priloženoj dokumentaciji u spisu nije moguće utvrditi jer su izvedeni sanacijski radovi i iz razloga što nedostatak više ne postoji, pa da se stoga predlaže da se vještaka pozove na ročište kako bi usmeno izložio nalaz i mišljenje te kako bi mu tuženik-protutužitelj mogao postaviti pitanja.

19. Na ročištu održanom 16. ožujka 2026. (listovi 376-379 spisa) stalni sudski vještak Ratko Matotek iz trgovačkog društva Institut za procjene i vještačenja IPV d.o.o. iz Čakovca usmeno je iznio svoj nalaz i mišljenje navevši da u cijelosti ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja od 22. svibnja 2025., pridodao je da je navedeni nalaz i mišljenje izvršio temeljem uvida u dokumentacije u spisu i na osnovi pregleda spomenute fotografije predmetne cijevi, na lice mjesta gdje su se izvodili ti radovi nije išao jer bi to bilo bespredmetno, a to iz razloga što su, u međuvremenu, prije izrade njegovog nalaza i mišljenja radovi sanacije na tim cijevima u potpunosti izvršeni, a spomenuta sporna oštećena cijev njemu nije bila dana na pregled te o istoj nema nikakvih saznanja. Ponovio je da je u pisanom mišljenju zaključio kako nije isključeno da je oštećenje cijevi nastalo od svrdla bušilice uslijed izvođenja radova koji slijede nakon radova koji se odnose na montažu cijevi bazenske tehnike, pridao je da je ugovorna obveza tužitelja bila postavljanje tih cijevi bazenske tehnike, a nakon čega se izvode građevinski radovi, i to, estrih, hidroizolacija, keramičke pločice, a koje sve radove nije izvodio tužitelj. Obrazložio je da je cijevi bazenske tehnike nakon montaže potrebno natlačiti kako bi se dokazalo da su svi spojevi vodonepropusni, te da se tek nakon toga može pristupiti slijedećoj fazi radova, u konkretnom slučaju, građevinsko obrtničkih radova, a da njemu nije poznato da li su za vrijeme izvođenja građevinskih radova predmetne cijevi cijelo vrijeme bile pod tlakom, da je to uobičajeno da se i u

daljnjim fazama građevinskih radova cijevi drže pod tlakom kako bi se odmah evidentiralo da li je možda izvođenjem tih radova došlo do oštećenja na cijevima koja kasnije ne bi bila vidljiva, a da je obveza tlačenja tih cijevi onog tko je iste postavio.

20. Nadalje, sud je proveo i dokaz saslušanjem svjedoka Sandre Smolković Matošević, koja je u svom iskazu sa ročišta za glavnu raspravu održanom 14. travnja 2026. (listovi 384-386 spisa) iskazala da trenutno radi na radnom mjestu voditelja investicijskih projekata u trgovačkom društvu Valamar d.d. u Poreču, da je po struci diplomirani inženjer graditeljstva, da je upoznata s predmetom ovog spora jer je bila glavni nadzorni inženjer na izvođenju radova rekonstrukcije Hotel Dalmacija u Makarskoj, pa da joj je poznato da je tužitelj za tuženika izvodio strojarske radove bazenske tehnike na tom objektu. Navela je da nije vidjela ugovor sklopljen između parničnih stranaka, da je na predmetnom projektu ona surađivala sa gospodinom Zlatkom Aračićem koji je imao zadatak vršiti nadzor konkretnih strojarskih radova na bazenskoj tehnici predmetnog hotela, da je ona sa navedenim i ostalim nadzornim inženjerima jednom tjedno održavala koordinacije, da u svezi predmetnih radova izvođenja bazenske tehnike ona nije imala nikakvu informaciju da bi bilo bilo kakvih poteškoća prilikom njihovog izvođenja, da nema saznanja da bi tuženik stavio tužitelju ili njoj bilo kakve primjedbe, odnosno, prigovore u svezi izvođenja predmetnih radova, da je tužitelj iste izveo u prvoj polovici 2022., da je nakon postavljanja tih cijevi slijedila faza betoniranja školjke bazena, radovi hidroizolacije te postavljanja keramičkih pločica, a da te radove nije izvodio ovdje tužitelj, već tuženik, da je nakon toga uslijedilo punjenje bazena vodom nakon čega se ubrzo utvrdilo da bazen negdje pušta jer je voda počela istjecati u prostore ispod bazena, pa da je stoga u lipnju mjesecu 2022. investitor odlučio isprazniti bazen radi pokušaja utvrđivanja uzroka propuštanja, a oko kojih poslova se angažirao tužitelj koji je oko mlaznica bazena izvršio radove štemanja i dodatne hidroizolacije i ponovnog krpanja, ali da je nakon toga i dalje voda propuštala. Svjedokinja je pridodala da je bazen nastavio s radom radi turističke sezone, a da su se nakon završetka te sezone sastali investitor, izvođači radova i nadzorni inženjeri te se zajednički odlučilo da će se bazen u potpunosti isprazniti i pokušati utvrditi točan uzrok predmetnog otjecanja vode, te da je rok za sanaciju tih radova bio određen u razdoblju od 1. listopada 2022. do kraja studenoga 2022. Svjedokinja je iskazala da je osobno vidjela da kad je tužitelj postavio navedene cijevi bazenske tehnike, da je tada izvršena tlačna proba tih cijevi kako bi se utvrdilo da su iste vodonepropusne. Iskazala je da bi po pravilima struke bio obavezan upis činjenice da je provedena tlačna proba odmah nakon postavljanja cijevi, a prije slijedeće faze betoniranja, ali da se to, u konkretnom slučaju, nije desilo i da ona ne zna razlog zašto ta činjenica izvršenja tlačne probe nije upisana u građevinski dnevnik, te da može pretpostaviti da se radi o nehotičnom propustu, nemaru ili zaboravu. Ponovila je da je osobno vidjela da je izvršena tlačna proba nakon što su cijevi postavljene, te da nije niti vidjela, a niti dobila bilo kakvu informaciju da bi te cijevi puštale jer se u tom slučaju ne bi prišlo daljnjim radovima betoniranja. Nadalje, svjedokinja Smolković Matošević je iskazala da se nakon spomenutog sastanka iz listopada 2022. i odluke da će se ići u detekciju i saniranje uzroka propuštanja bazena započelo s tim radovima, i to, tako što se prvo ponovno izvršilo tlačenje tih cijevi, a koje je tlačenje ponovo izvršio tužitelj, te da je tom prilikom utvrđeno da u jednom dijelu propuštaju cijevi, da je nakon toga kad se utvrdila lokacija da cijevi puštaju tuženik izvršio radove otvaranja, dakle, štemanja tog dijela, da je potom tužitelj zamijenio oštećene cijevi, a tuženik je nakon toga izvršio radove

krpanja, dakle, ponovnog betoniranja, hidroizoliranja i postavljanja keramike, a koji su radovi završeni u mjesecu studenome 2022. Svjedokinja je navela da nije bila upoznata sa uzrokom oštećenja tih cijevi, a da je investitoru jedino bilo važno da se napravi sanacija i šteta otkloni.

Na kraju je svog iskaza navedena svjedokinja navela da je vidjela da je izvršena prva tlačna proba nakon što su predmetne cijevi postavljene u bazen, ali da li je ta tlačna proba bila uspješna da to ne zna, ali da joj je tada netko kazao da ta tlačna proba ne bi bila uspješno izvršena, da se tada ne bi išlo u daljnje radove betoniranja.

21. Na kraju sud je proveo i dokaz saslušanjem svjedoka Dine Tursića na ročištu za glavnu raspravu održanom 30. srpnja 2026. na daljinu, i to, uz korištenje audio vizualnih uređaja. Navedeni je svjedok iskazao da od 2018. radi na radnom mjestu voditelja tehničke službe u društvu Imperial d.d. u sklopu kojeg su hoteli u Makarskoj, pa da mu je stoga poznato da je izvršena rekonstrukcija hotela Dalmacija u Makarskoj, da je izvođač tih radova bio tuženik koji je za izvođenje određenih radova angažirao podizvođače, pa je tako između ostalog, angažirao i ovdje tužitelja koji je izvršio radove postavljanja bazenske tehnike na vanjskom bazenu Hotela Dalmacija, da su se ti radovi obavljali u razdoblju od 2021. pa sve do polovice 2022. da je on kao predstavnik investitora vidio dio radova koje je tužitelj izveo za tuženika, i to, vidio je dio radova postavljanja predmetnih bazenskih cijevi, postavljanja bazenske tehnike u strojarnici, te da je vidio određene radove na izradi same školjke bazena, a koje je radove na izradi školjke bazena izvodio tuženik, a ne tužitelj. Iskazao je da je investitor za strojarske radove postavljanja cijevi i bazenske tehnike imao angažiranog nadzornog inženjera Zlatka Aračića koji je ovjeravao i sve situacije na poslovima strojarstva. Navedeni svjedok pridodao je da je odmah nakon što je bazen bio napunjen vodom primijećeno da dolazi do procurivanja vode koja je prodirala u kuhinju i ostale prostorije ispod tog bazena, da je tuženik postavio kade koje su skupljale tu vodu, te da je nakon što je te godine završila sezona dogovorilo da se ide u ispitivanje uzroka procurivanja vode, da je u listopadu ili studenom 2022. tužitelj u dogovoru s tuženikom izvršio ispitivanje tlačne probe tih cijevi te je utvrđeno da one negdje propuštaju, da je zatim tuženik po nekoj trećoj osobi izvršio ispitivanje i utvrđivanje mjesta gdje dolazi do propuštanja, te da je utvrđeno da na jednom dijelu postoji oštećenje cijevi koje su postavljene u bazenu, da je nakon toga tuženik otvorio bazen, razbivši pločice, a nakon čega je tužitelj izvršio zamjenu toga dijela na kojem su cijevi bile oštećene. Iskazao je da je vidio mjesto gdje su bile postavljene oštećene cijevi i gdje su bile postavljene nove cijevi, ali da same oštećene cijevi nije vidio, te da mu nije poznato da li su parnične stranke utvrdile uzrok oštećenja i eventualnu odgovornost za to.

Na kraju je svog iskaza svjedok Dino Tursić naveo da nije prisustvovao tlačnim probama cijevi bazenske tehnike, ali da je prisustvovao sastancima tzv. koordinacijama gdje je bio rečeno da su te tlačne probe bile izvršene i prije betoniranja bazena.

22. Sud je iskaze navedenih svjedoka u cijelosti prihvatio ocijenivši iste uvjerljivima, i to, iz razloga što su njihovi iskazi u bitnome međusobno podudarni, sukladni su i sa pisanom dokumentacijom u spisu, svjedoci su iskazivali detaljno, logično i uvjerljivo pa su sve to razložili zašto je sud tim iskazima vjeruje. Naime, svjedoci su, u bitnome, naveli da je tužitelj-protutuženik postavio cijevi bazenske tehnike na bazenu u Hotelu Dalmacija u Makarskoj i da je nakon toga izvršio tlačnje

tih cijevi radi utvrđivanja njihove vodo nepropusnosti, a da su nakon toga drugi podizvođači tuženika-protutužitelja, a ne tužitelj-protutuženik nastavili s obavljanjem drugih, daljnjih radova na predmetnom bazenu, i to, radova betoniranja, elektroinstalacijskih, hidroizolacijskih i keramičarskih radova. Svjedok Stjepan Vučetić jasno je iskazao da je tužitelj-protutuženik sve ugovorene radova na bazenskoj tehnici izvršio po svim važećim tehničkim propisima i uvjetima iz tehničke dokumentacije, uključujući i tlačno ispitivanje cjevovoda, a što je konstatirano i u zapisniku od 10. veljače 2022. koji je potpisao nadzorni inženjer strojarских instalacija Zlatko Aračić i on osobno. Da je tlačna proba prije betoniranja, a nakon postavljanja predmetnih cijevi izvršena potvrdila je i u svom iskazu svjedočinja Sandra Smolković Matošević koja je bila glavni nadzorni inženjer na izvođenju radova rekonstrukcije Hotela Dalmacija u Makarskoj, dok je svjedok Jurica Sokolić iskazao da je vidio poziciju gdje je tlačenje cijevi tužitelj odradio, ali je naveo da mu je samo usmeno rečeno da je to tlačenje obavljeno i da je sve u redu. Također, svjedok Dino Tursić je iskazao da osobno nije prisustvovao tlačenju tih cijevi, ali da je prisustvovao sastancima tzv. koordinacijama gdje je bilo rečeno da su te tlačne probe izvršene i prije betoniranja bazena. Sud je, također, ocijenio uvjerljivim iskaz direktora tužitelja-protutuženika Srđana Lukača jer je navedeni, također, iskazivao detaljno, okolnosno i uvjerljivo i iskaz mu je u bitnome podudaran i sa iskazima navedenih svjedoka, a istinitosti njegovog iskaza tijekom postupka nije prigovorio tuženik-protutužitelj. Sud je isto tako u većem dijelu prihvatio i iskaz direktora tuženika-protutužitelja Nenada Matijačića gdje je isti opisivao koje je radove izveo tužitelj za tuženika i kada je i na koji način utvrđeno oštećenje na predmetnim cijevima, osim što jedino taj iskaz nije prihvatio u dijelu gdje je isti naveo da sumnja da su tlačne probe na tim cijevima izvršene, jer u prilog tom svom navodu tuženik-protutužitelj nije dostavio nikakav dokaz kojim bi se ta tvrdnja mogla dokazati, a iz rezultata ostalih provedenih dokaza proizlazi suprotno, i to, da je tužitelj-protutuženik nakon što je postavio predmetne cijevi, prije radova betoniranja izvršio sukladno pravilima struke tlačnu probu koja je pokazala da su cijevi tehnički uredno i ispravno postavljene, te da iste nisu vodo propusne.

23. Dakle, na temelju rezultata cjelokupnog postupka sud je nedvojbeno utvrdio da je tužitelj-protutuženik sve radove koje je ugovorio navedenim Ugovorom broj 21017-05 sklopljenog s tuženikom-protutužiteljem 28. listopada 2021. uredno i po pravilima struke izvršio, te da je osnovano temeljem predmetnih obavljenih radova izdao tuženiku-protutužitelju okončanu situaciju broj 40-01-01-22 (list 66 spisa), a koju je okončanu situaciju tuženik-protutužitelj u cijelosti prihvatio ovjerivši istu svojim potpisom i pečatom. Dodatno tuženik-protutužitelj je po predmetnoj okončanoj situaciju prijavio poreznu obvezu i iskoristio pravo na odbitak pretporeza (a kako to proizlazi iz podneska Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Čakovec od 30. siječnja 2024. – list 71 spisa), pa se stoga kako je navedeno i iz tog razloga ima smatrati, a sukladno odredbi čl. 221.b st. 1. ZPP-a, da tražbina tužitelja-protutuženika postoji, a tuženik-protutužitelj tijekom postupka protivno nije dokazao, a što se u konkretnom slučaju i ostvarilo. Radi navedenog sud je utvrdio u cijelosti osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja-protutuženika, te je temeljem odredbe čl. 590., a u svezi s odredbom čl. 613. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18, 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23., dalje: ZOO-a) odlučeno kao pod točkom I. izreke ove presude, jer je tim odredbama propisano da se ugovorom o djelu izvođač obavezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili

popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu (čl. 590. ZOO-a), a da se naknada određuje ugovorom ako nije određena obvezatnom tarifom ili kojim drugim obvezatni aktom (čl. 613. st. 1. ZOO-a). Vezano uz tvrdnju tuženika-protutužitelja da isti ima pravo sukladno predmetnom sklopljenom ugovoru zadržati iznos u visini 10% vrijednosti izvedenih radova, a to iz razloga što mu je tužitelj-protutuženik prema odredbi čl. 11. tog Ugovora bio dužan dostaviti bjanko zadužnicu, kao garanciju za kvalitetno i pravovremeno izvršenje posla, a koju mu bjanko zadužnicu nije izdao te budući da još nije protekao rok od dvije godine od primopredaje radova investitoru iz čl. 14. tog Ugovora, treba navesti da je točno da je navedenim čl. 11. Ugovora ugovoreno da će izvođač naručitelju dostaviti bjanko zadužnicu na iznos 10% ugovorenih radova kao garanciju za kvalitetno i pravovremeno izvršenje radova, a tužitelj-protutuženik tu garanciju nije dostavio tuženiku-protutužitelju, međutim, s obzirom da je tijekom postupka nedvojbeno utvrđeno da je tužitelj-protutuženik sve ugovorene radove izveo kvalitetno i pravovremeno, te kako je i naknadno, nakon završetka sezone 2022. u listopadu, odnosno, studenome mjesecu 2022., iako to nije bila njegova obveza, izvršio dodatne radove na zamjeni oštećenih cijevi bazenske tehnike, iako on iste nije oštetio, te kako je utvrđeno da su svi radovi predani investitoru i da je od tada bazen u urednoj funkciji (iskazi svjedoka Stjepana Vučetića i direktora tužitelja-protutuženika Srđana Lukača, a koje navode tuženik-protutužitelj u postupku nije ni osporio), to je utvrđeno da je u međuvremenu i istekao garantni rok iz čl. 11. i čl. 14. predmetnog Ugovora te da stoga više ne postoji pravna osnova tuženika-protutužitelja za zadržanjem iznosa od 10% od ugovorenih radova, a kako je to ugovoreno čl. 11. spomenutog Ugovora.

24. U odnosu na protutužbeni zahtjev treba navesti da je pravna osnova istoga tuženikov-protutužiteljev zahtjev za naknadu štete za koju je ustvrdio da mu je prouzročio tužitelj-protutuženik, međutim, kako je iznijeto, tuženik-protutužitelj tijekom postupka navedeno nije dokazao. Naime, kako je iznijeto, na temelju ocjene svih dokaza i na temelju rezultata cjelokupnog postupka sud nije utvrdio da bi tužitelj-protutuženik svojim radnjama ili propustom prouzročio bilo kakvu štetu tuženiku-protutužitelju, pa niti da bi on svojim radnjama oštetio navedene cijevi bazenske tehnike. Sasvim suprotno, iz provedenih dokaza proizlazi da je tužitelj-protutuženik uredno izvršio svoje radove postavljanja cijevi i bazenske tehnike u navedenom hotelu, da je nakon toga, a prije daljnjih radova na predmetnom bazenu, izvršio tlačnu probu čime je utvrđeno da su predmetne cijevi tehnički ispravne i vodo nepropusne. Navedeno tlačno ispitivanje cijevi i zapisnički je konstatirano 10. veljače 2022., a koju činjenicu tuženik-protutužitelj tijekom postupka nije ni osporio. Kao što je navedeno, provedenim dokazom građevinskim vještačenjem na okolnost uzroka i načina oštećenja predmetnih cijevi utvrđeno je da se točan uzrok ne može utvrditi, a to iz razloga što je vještačenje provedeno samo na osnovi dokumentacije u spisu, a prije vještačenja već su bili izvedeni svi sanacijski radovi na tim cijevima i bazenu, pa vještak nije niti mogao obaviti uviđaj na licu mjesta. Tuženik-protutužitelj imao je mogućnost nakon detektiranja fizičkog oštećenja (rupa) predmetnih cijevi predložiti provođenje osiguranja dokaza kako bi se moglo provesti odgovarajuće vještačenje samih cijevi, a čime bi se možebitno mogao utvrditi stvarni uzrok i način njihovog oštećenja. Tuženik-protutužitelj navedeno osiguranje dokaza nije proveo. Navedeni stalni sudski vještak Ratko Matotek u svom je nalazu i mišljenju, kako je iznijeto, naveo da sukladno fotografiji sa lista 301 spisa ne može isključiti mogućnost da je predmetno oštećenje

nastalo mehaničkim djelovanjem, odnosno, svrdlom bušilice uslijed izvođenja radova koji su uslijedili nakon radova postavljanja predmetnih cijevi, a koje su druge radove izvodili drugi izvođači, a ne tužitelj-protutuženik. Stoga provedenim dokazima sud nije mogao utvrditi točan uzrok navedenih oštećenja na cijevima, ali sve ukazuje na to da je netko od drugih podizvođača na tom gradilištu nakon što je tužitelj-protutuženik te cijevi postavio prilikom izvođenja daljnjih radova kao npr. radova betoniranja, hidroizolacije ili postavljanja keramičkih pločica oštetio te cijevi. Radi svega navedenog tužitelj-protutuženik nije uspio dokazati svoju tvrdnju da mu je tužitelj-protutuženik svojom radnjom ili propuštanjem prouzročio štetu koju naknadu potražuje svojim protutužbenim zahtjevom jer nije dokazao nastanak svih elemenata štete, i to, da je tužitelj-protutuženik svojom radnjom prouzročio štetu, nije dokazao uzročno posljedičnu vezu između te štetne radnje i štete, kao što nije dokazao ni protupravnost u postupanju tužitelja-protutuženika. Stoga je u odnosu na tvrdnju tuženika-protutužitelja da mu je tužitelj-protutuženik prouzročio štetu sud primijenio pravila o teretu dokazivanja iz odredbe čl. 221.a ZPP-a, a u svezi s odredbom čl. 219. st. 1. ZPP-a i čl. 7. st. 1. ZPP-a, te je tu tvrdnju ocijenio nedokazanom te nebitnom za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja-protutuženika.

25. Odluka o zakonskim zateznim kamatama donijeta je temeljem čl. 29. st. 1. i st. 2. ZOO-a.

26. O naknadi troškova ovršnog postupka odlučeno je temeljem odredbe čl. 14. st. 4. Ovršnoga zakona ("Narodne novine", broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22. i 6/24., dalje: OZ-a), te je tužitelju-protutuženiku kao potrebna priznata naknada troškova za sastav prijedloga za ovrhu u iznosu od 497,50 eura, a na navedeni iznos isti ima pravo pribrojiti i pripadajući PDV u iznosu od 124,37 eura (Tbr. 11. t. 1. Tarife i Tbr. 46. Tarife). Također, tužitelj-protutuženik ima pravo i na naknadu troškova na ime nagrade javnom bilježniku u iznosu od 214,09 eura s uključenim porezom na dodanu vrijednost sukladno odredbi čl. 5. i čl. 9. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine". 9/21., 18/22. i 154/22.).

27. O naknadi troškova parničnog postupka odlučeno je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, a u svezi s odredbom čl. 155. ZPP-a, te temeljem odredbi Tarife o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23., dalje: Tarifa).

Tužitelju-protutuženiku pripada pravo na naknadu troškova za rad njegovog punomoćnika za sastav četiri obrazložena podneska i to od 19. siječnja 2024., 11. ožujka 2024., 26. travnja 2024. te 10. lipnja 2025. u iznosu od po 1.000,00 eura za svaki sastav (Tbr. 8. t. 1. Tarife), dok mu je za sastav podneska od 29. listopada 2024. priznata naknada troškova u iznosu od 50,00 eura, jer se tu radi o sastavu ostalog podneska gdje odvjetniku pripada pravo na 25% nagrade iz Tbr. 7. t. 1. Tarife (Tbr. 8. t. 4. Tarife). Također, tužitelj-protutuženik ima pravo na naknadu troškova za rad njegovog punomoćnika za zastupanje na ročištima održanim 12. ožujka 2024., 11. travnja 2024., 5. lipnja 2024., 28. veljače 2025., 16. ožujka 2026., 14. travnja 2026., 6. svibnja 2026. te 30. srpnja 2026. u iznosu od po 1.000,00 eura za svako zastupanje (Tbr. 9. t. 1. Tarife). Na navedene dosuđene iznose tužitelj-protutuženik ima pravo pribrojiti i pripadajući PDV u iznosu od 3.012,50 eura (Tbr. 46. Tarife).

Na kraju je sud tužitelju-protutuženiku dosudio i naknadu troškova postupka na ime sudske pristojbe na presudu u iznosu od 337,27 eura (čl. 1. Zakona o sudskim pristojbama - "Narodne novine", broj 118/18. i 51/23., a u svezi sa Tbr. 2. st. 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi - "Narodne novine", broj 37/23.).

U Varaždinu 11. rujna 2026.

Sudac:
Hugo Wedemeyer

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba na Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovoga suda, i to, stranka koja je bila prisutna ili uredno obaviještena o ročištu za objavu presude u roku od petnaest (15) dana od dana objave presude, a stranka koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude u roku od petnaest (15) dana od dostave odluke.

DNA:

Tužitelj-protutuženik KONZALTING d.o.o. Papandopulova 7, Split, kojeg zastupaju punomoćnice Silvia Monterisi i Zdenka Monterisi, odvjetnice u Odvjetničkom društvu Monterisi & partneri d.o.o. iz Splita, Lička 4A,

Tuženik-protutužitelj GRADIS d.o.o. Savska Ves, Radnička 9, kojeg zastupaju punomoćnici Krešimir Golubić i Matija Šikić, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Golubić i Šikić j.t.d. iz Čakovca, Ruđera Boškovića 33.

Broj zapisa: **9-3088c-ffd39**

Kontrolni broj: **0bcda-3da0e-0999d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=HUGO WEDEMEYER, L=VARAŽDIN, O=TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.